

Klein Elijahu

Ezen a képen apám látható Beér-Seván. Hetven év körül lehet itt apám. Mindig jellegzetesen így öltözött. Mindig nagyon tisztán öltözött. Nagyon pedáns volt. Mindennap lekefélte a ruháját, és kipucolta a cipőjét.

Apám a kolozsvári neológ templomnak volt nagyon sok éven keresztül a rabbija. Egy neológ templomban volt kényszerűségből neológ rabbi, mert soha nem kaphatott jelentős ortodox

hitközséget. Nem volt hajlandó ugyanis lemondani egy micváról, Erec Jisráél újjáépítésének micvájáról.

Apám az erdélyi Cionista Végrehajtó Bizottság elnöke is volt hosszú évekig. 1938-ban részt vett a bázeli cionista világkongresszuson is. Alijája után (1943) előbb Haifán tanároskodott, aztán rabbini funkciót töltött be a helyi vallási vezetőségben. Először hébert tanított, de nagyon nehezen boldogult a rendkívül pimasz ottani ifjúsággal. Nagyon erős magyar akcentussal beszélt, azt soha nem tudta levetkőzni. Elég sok baja volt ezért. Ezen kívül rengeteget tolmácsolódott, mert jöttek a magyar zsidók, a német zsidók, és segített nekik a letelepedésben. Annyi nyelven beszélt, hogy tudott segíteni. Rabbiskodott is Haifán, összeadott például házaspárokat, de nem volt hitközsége, temploma, hanem egy-egy alkalommal, ha valaki megkérte, például, hogy adja össze, akkor azt ő megtette.

Nyugdíjazása után Beér-Sevára költözött és ott is halt meg. Jött hozzá az orvos, és kérdezte, hogy hát mi baj van Klein bácsi. Azt mondta, öreg vagyok, és reggelre elaludt. Utolsó napig olvasta a Talmudot és a szépirodalmat. Amikor Beér-Sevára került, akkor már viszonylag idős volt. Ott volt saját temploma, saját hitközsége, közössége, és egészen haláláig dolgozott. Ott ortodox templomban volt.